

Εορτάζει στις 31

Αυγούστου εκάστου έτους.

Η ανακομιδή της τίμιας Ζώνης της Θεοτόκου, άλλοι λένε ότι έγινε από το βασιλιά Αρκάδιο και άλλοι από το γιο του Θεοδοσίου τον Β'. Η μεταφορά έγινε από την Ιερουσαλήμ στην Κωνσταντινούπολη και την τοποθέτησαν σε μια χρυσή θήκη, που ονομάστηκε αγία Σωρός. Όταν πέρασαν 410 χρόνια, ο βασιλιάς Λέων ο Σοφός άνοιξε την αγία αυτή Σωρό για τη βασίλισσα σύζυγο του Ζωή, που την διακατείχε πνεύμα ακάθαρμο. Όταν λοιπόν άνοιξε την αγία Σωρό, βρήκε την τίμια Ζώνη της Θεοτόκου να ακτινοβολεί υπερφυσικά. Και είχε μια χρυσή βούλα, που φανέρωνε το

χρόνο και την ημέρα που μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Αφού λοιπόν την προσκύνησαν, ο Πατριάρχης άπλωσε την τιμία Ζώνη επάνω στη βασίλισσα, και αμέσως αυτή ελευθερώθηκε από το δαιμόνιο. Όποτε όλοι δόξασαν το Σωτήρα Χριστό και ευχαρίστησαν την πανάχραντη Μητέρα Του, η οποία είναι για τους πιστούς φρουρός, φύλαξ, προστάτις, καταφυγή, βοηθός, σκέπη, σε κάθε καιρό και τόπο, ημέρα και νύκτα.

Στη συνέχεια η Αγία Ζώνη τεμαχίστηκε και τεμάχιά της μεταφέρθηκαν σε διάφορους ναούς της Κωνσταντινούπολης. Μετά την άλωση της Πόλης από τούς Σταυροφόρους το 1204 μ.Χ., κάποια τεμάχια αρπάχτηκαν από τους βάρβαρους και απολίτιστους κατακτητές και μεταφέρθηκαν στη Δύση. Ένα μέρος όμως διασώθηκε και παρέμεινε στην Κωνσταντινούπολη και μετά την απελευθέρωση της Πόλης από τον Μιχαήλ Η' Παλαιολόγο. Φυλασσόταν στον ιερό ναό της Θεοτόκου των Βλαχερνών. Η τελευταία αναφορά για το άγιο λείψανο είναι ενός ανώνυμου Ρώσου προσκυνητή στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ του 1424 και 1453 μ.Χ.

Μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τούς Τούρκους το 1453 μ.Χ., είναι άγνωστο τι απέγινε το υπόλοιπο μέρος της Αγίας Ζώνης στη συνέχεια. Έτσι το μοναδικό σωζόμενο τμήμα είναι αυτό που φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου· με εξαιρετικά περιπετειώδη τρόπο έφτασε εκεί.

Ο Άγιος Κωνσταντίνος είχε κατασκευάσει έναν χρυσό σταυρό για να τον προστατεύει στις εκστρατείες. Στη μέση του σταυρού είχε τοποθετηθεί τεμάχιο Τιμίου Ξύλου· ο σταυρός έφερε επίσης θήκες με άγια λείψανα Μαρτύρων, και ένα τεμάχιο της Τιμίας Ζώνης. Όλοι οι βυζαντινοί αυτοκράτορες έπαιρναν αυτόν τον σταυρό στις εκστρατείες. Το ίδιο έπραξε και ο αυτοκράτορας Ισαάκιος Β' Άγγελος (1185-1195) σε μία εκστρατεία εναντίον του ηγεμόνα των Βουλγάρων Ασάν. Νικήθηκε όμως και μέσα στον πανικό ένας ιερέας τον πέταξε στο ποτάμι για να μην τον βεβηλώσουν οι εχθροί. Μετά από μερικές μέρες όμως οι Βούλγαροι τον βρήκαν· έτσι πέρασε στα χέρια του Ασάν.

Οι Βούλγαροι ηγεμόνες μιμούμενοι τούς Βυζαντινούς αυτοκράτορες έπαιρναν μαζί τους στις εκστρατείες το σταυρό. Σε μία μάχη όμως εναντίον των Σέρβων ο βουλγαρικός στρατός νικήθηκε από τον Σέρβο ηγεμόνα Λάζαρο (1371-1389). Ο

Λάζαρος αργότερα δώρισε το σταυρό του Αγίου Κωνσταντίνου στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου μαζί με το τεμάχιο της Τιμίας Ζώνης.

Οι Άγιοι Πατέρες της Ιεράς Μονής διασώζουν και μία παράδοση σύμφωνα με την οποία η Τιμία Ζώνη της Θεοτόκου αφιερώθηκε στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου από τον αυτοκράτορα Ιωάννη ΣΤ Καντακουζηνό (1341-1354), ο οποίος στη συνέχεια παραιτήθηκε από το αξίωμα, εκάρη μοναχός με το όνομα Ιωάσαφ και μόνασε στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου.

Τα θαύματα που πραγματοποίησε και πραγματοποιεί η Τιμία Ζώνη είναι πολλά. Βοηθά ειδικά τις στείρες γυναίκες να αποκτήσουν παιδί. Αν ζητήσουν με ευλάβεια τη βοήθειά της Παναγίας, τούς δίδεται τεμάχιο κορδέλας που έχει ευλογηθεί στην λειψανοθήκη της Αγίας Ζώνης· αν έχουν πίστη, καθίστανται έγκυες.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε άειπάρθενε, τῶν ανθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἔδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα, ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος, διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῆ πολιτεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ήχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῆ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἄγνη· Ἄπαντας περισῶζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία Θεόκλητε.

Ὁ Οἶκος

Τὶς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος, ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θεῖαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Πανάγνου Τριακοστῆ.

Πηγή: saint.gr